

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάνκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

«Μαζὺ μιὰ μέρ' ἀνύσανε τοῦ Γαβριὴλ τὸ κρίνον,
Τὸ ρόδον τῆς ἀνοιξέως· κι' ἡ δάφνη τῶν ἐλλήνων !
Κάνεις λαὸς δὲν ἤμπορεῖ ἔμπροστά μας νὰ προβάλλῃ
Ἄπ' τὴ δική μας ἐθνικὴ γιορτὴ πλέον μεγάλη !
Ναί· σὰ φιλότιμα παιδιὰ ποὺ ἤμαστε καὶ ζοῦμε,
Αὐτὸ τὸ ξεύρουμε καλά, καὶ δὲν τὸ λησμονοῦμε.
Καὶ δὲν ἀφίνομε ποτὲ τέτοια τοῦ Μάρτ' ἡμέρα
Νὰ μὴ τὴ διαλαλήσουμε ἔς τὸν ἑβδομὸν αἰθέρα.
Σὰν ἕναν ὅπου ἔλαβε χονδρὴ κληρονομία,
Καὶ μ' ὅλη τὴ ἀκράτητη ποὺ ρίχτην' ἀσωτεία
Δὲν λησμονεῖ κάθε χρονιά μνημόσυνα, σταυρούς,
Γιὰ κείνον ποὺ τοῦ ἄφησε αὐτοὺς τοὺς θησαυρούς . . .
Ὅλο τὸ χρόνο ξέγνοιμιστος καθένας μας κοιμάται,
Καὶ τέτοια ἡμέρα ἕξαφνα κινούμαστ' ὑπνοβάται . . .
Καὶ μέσα εἰς τὰ θέατρα καὶ μέσα ἔς τοὺς συλλόγους
Ἐσχύνεται ἡ λεβεντιά σὲ σκοτομῶδες καὶ λόγους,
Σὰν ἄθλιο ἀρχοντόπουλο ἔς τὴν λάσπη ἐνῶ κυλιέται,
Μᾶς λέει γιὰ τὸ γένος του, καὶ νά ! παρηγοριέται.

— Μὰ γὼ πολὺ σωστότερο γιὰ ὅλους μας προτείνω
Νὰ πάμε νὰ γιορτάζουμε τὴ μέρ' αὐτὴ . . . ἔς τὴ Τῆνο !

Εἰς τὴ Φραγκιὰ καμμιὰ φορὰ, ἀν τύχη νὰ περάσῃ,
— Σπάνιο πρᾶγμ' ἀληθινὰ ἔς αὐτὴ τὴ μαύρη πλάσι—
Κανέν' ἀνδρόγυνο σωστὴ μιὰ πενηντάρια χρόνια
Γεμάτα γλύκα καὶ χαρὰ καὶ ἀνοιξί κι' ἀηδονία,
Κάνει τοὺς Γάμους τοὺς χρυσοὺς ἔς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἴδια
Μὲ ἴδιους φίλους καὶ καῦμούς καὶ λόγια καὶ στολίδια.
Κι' ἐμεῖς τὰ ἴδια, βλέπετε· δὲν ἔμειν' ἄλλο πλέον
Γιὰ μᾶς παιδιὰ ἑξακουστὰ ἑξακουστῶν γονέων,
Ἔστερ' ἀπὸ Συντάγματα καὶ χιλιάδες νόμους
Καὶ πλούτη καὶ πολιτισμοὺς κι' ἵπποσιδηροδρόμους,
Καὶ ἀπὸ βασιλεῖς διπλοῦς, σωρὸ πολιτικούς μας,
Παρὰ νὰ κάμουμε κι' ἐμεῖς τοὺς Γάμους τοὺς χρυσοὺς μας !

Ἄς ἦνε ἡ Ἀκρόπολις, ἄς εἶν' ὁ Παρθενῶν μας !
Καὶ εἶπαμε : ἡ ἐκκλησία τῶν γάμων τῶν χρυσῶν μας
Μὲ τὰ πηρουνομάχαιρα ἔς ἀρνιά καὶ εἰς Ἰνδιάνους
Αἰῶνι' ἄς κηρύξουμε σφαγὴν εἰς τοὺς τυράννους,
Κι' ἄς ὑπομείνῃ ὁ Παρθενῶν ἔς τὰς ἱεράς του πλάκας
Φαρδεῖς πλατεῖς τοὺς ἥρωας τῆς ἑξακουσμένης Πλάκας.

— Ἐγὼ πολὺ σωστότερο γιὰ ὅλους μας προκρίνω
Πῶς πρέπει νὰ γιορτάζουμε τέτοια γιορτὴ . . . ἔς τὴν Τῆνο.

Καμμιὰ φορὰ, προτήτερα, ἔς τὴν ἐθνικὴ γιορτὴ μας
Μιὰ φουστανεῖλλα κάτασπρη ἐδιδάβαιν' ἀντικρὺ μας,
Πάλα σὰ φεῖδι γυριστὴ, κι' ἕνα ὀλόρθο φέσι
Μὲ μιὰ κορῶν' ἀγωνιστοῦ πλατεῖα πλατεῖα ἔς τὴ μέση.
Ἐνόσω κι' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μᾶς ἔμενε μονάχα,
Καὶ μᾶς ρωτούσανε ποτὲ οἱ ξένοι, γιατί τάχα
Ἄφου δὲν ἔχομε καρδιὰ σὰν πρῶτα καὶ κεφάλι,
Ἄδικως νὰ νοθεύουμε τέτοια γιορτὴ μεγάλη,
Τὸ ξεύρουμε—θὰ ἔλεγαμεν ἐμεῖς—ἀλλὰ γιὰ κείνους,
Ὅπου τ' ἀγκάθια ἐκόψανε καὶ μᾶς τὰ δῶσαν κρίνους,
Ἄκόμα τὰ γιορτιάτικα θὲ ν' ἀντηχοῦν κανόνια,
Γιὰ νὰ τ' ἀκούνε τὰ στερνὰ τῆς Λαύρας χελιδόνια.
Εἶνε γιὰ κείνους ἡ γιορτὴ χαρὰ, κρουφὸ καμάρι,
Γιατί καὶ πάλι μ' ἄρματα στολιζοῦν τὸ κουφάρι,
Καὶ βγαίνουν, κι' ἕνα δάκρυο προβάλλει ἔς τὴ ματιὰ τους,
Καὶ εἶν' ἀκόμη δόξα μας καὶ μόνη ἡ θωριά τους !
. . . Μὰ τώρα ποὺ τὰ μνήματα τοὺς πῆραν, ἔς τὴ ζωὴ μας,
Γιὰ πέστε, τέτοια πράγματα ταιριάζουν—μεταξὺ μας ;

Ἐγὼ πολὺ σωστότερο ἀπ' ταῖς παράταις κρίνω
Πῶς εἶνε νὰ γιορτάζουμε τέτοια γιορτὴ . . . ἔς τὴν Τῆνο !

Παλαμᾶς

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη—23 Μαρτίου

Δεκάς ἔτι νομοσχεδίων πλουτίζει τὸ νομοθετικὸν ταμεῖον

τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὅσα μὲν ἐξ αὐτῶν προκαλοῦσι συζήτησιν καὶ ἀγορεύσεις εἶνε τὰ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα κροτοῦσιν ἐξερχόμενοι τῆς κρύπτης των διὰ τὴν μετατεθῶσιν εἰς τὸ παμειὸν τὰ λοιπὰ δὲ, τὰ σιγῇ παρερχόμενα, εἶνε αἱ πτωχὰ δεκάροι, τὰ σκαρμούτσα, τὰ οὐ δόλωσ, ἢ ὑποκώφως ἐνίοτε θορυβοῦντα ἢ καὶ χαρτονομίσματα ἐνίοτε, ἂν θέλετε, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται ἀκόμη ἀθουρωδέστερον, καίτοι τοσαύτην ἀξίαν ἐπέχοντα. Τοιοῦτον χαρτονομίσμα βεβαίως εἶνε τὸ νομοσχέδιον περὶ διορισμῶν ἐφόρου τῶν ἐν Ἀθήναις μουσειῶν, ὅπερ ἐπέρασεν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

*

Καὶ διὰ τὴν ἐξακολουθήσασθαι τὴν παρομοίωσιν, πλειονότητος τῶν σήμερον συζητηθέντων ἀνήκεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χαλκίνων κεραμάτων τὸ μόνον δὲ χρυσοῦν ἦτο ἡ δευτέρη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ δημαιορεσιῶν νόμου.

Πρὸ πάντων δὲ θεωρεῖται ἡ συζήτησις ἐν τῷ ἄρθρῳ ἔνθα ὁ λόγος περὶ τοῦ διχασμοῦ τῶν ἐκλογῶν. Καὶ κατὰ τοῦ τοιοῦτου διχασμοῦ ὁμιλοῦσιν οἱ κκ. **Πετιμεζᾶς, Μεσσηνέζης,** καὶ δις, πρὸ καὶ μετὰ τὸν κ. **Τρικούπην,** ὁ κ. **Χατζόπουλος,** καὶ τελευταῖος ὁ κ. **Φιλάρετος,** μὴ δυνάμενος, λέγει, νὰ εὔρη τὸν λόγον τὸν ἐμπνεύσαντα εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὴν ἀτυχῆ αὐτὴν ἰδέαν, τὴν διχοτόμησιν τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἀπορεῖ ἂν ἦνε αὐτὸς ὁ ἴδιος Τρικούπης ὁ καθιερώσας τοῦτο κτλ.

Ἄλλ' ὁ κ. **Τρικούπης** φρονεῖ, ὅτι ὁ διχασμὸς τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶνε συνταγματικὴ καὶ θεμελιώδης ἀρχὴ ἄλλοτε ἐπρόκειτο διὰ νόμου νὰ κηρυχθῆ τὸ σύγχρονον τῶν ἐκλογῶν ἄλλ' ἤδη ἱκανῶς προωδεύσαμεν, ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν ἀνάγκην τοιοῦτου νόμου.

Τοιοῦτοι λόγοι δὲν εἶνε σπουδαῖοι, ἀκούεται λέγων ὁ κ. **Χαντζόπουλος,** καὶ ἡ Κυβέρνησις παίξει μὲ τὴν Βουλὴν. Καταφέρεται τὸ τελευταῖον κτύπημα κατὰ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν θεσμῶν. Καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν φοβεῖται τὴν παρούσαν ἀντιπολίτευσιν, ἂς φοβηθῆ τὴν ἀντιπολίτευσιν τῶν πραγμάτων.

*

Τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας κατὰ τῶν ἀδικημάτων τοῦ σιδηροδρόμου ἀντήχησε καὶ ἐκεῖνο κάπως ἦτο ἀργυροῦν νόμισμα. ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις τρέφει παράδοξον φιλαργύρου σποργὴν πρὸς αὐτό. Καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἀποπειραθῆ νὰ τὸ ἐξαγάγῃ, ἀλλ' ἐπὶ ἐκδηλωθείσαισι τισὶν ὑπονοίαισι περὶ τῆς γνησιότητος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν νομισματογνομῶνων κκ. **Κωνσταντοπούλου** καὶ **Χατζοπούλου,** ἀντὶ νὰ καταδείξῃ τὴν γνησιότητά του, ἔσπευσε νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ θυλάκιον του. Καὶ ἦδη αἱ αὐταὶ ὑπόνοιαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν κυρίων ἐκδηλούμεναι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἀπειλοῦσι νὰ φέρωσιν, ἐξαπτομένης καὶ αὐτῆς τῆς φυλαργυρίας τοῦ κτήτορος, ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἀπεσοβήθη. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις ἤρξατο ἐν διδασκαλικῇ ἀπαθείᾳ ἐπὶ τῆς λέξεως ἐπίτηδες, παρατηροῦντος τοῦ κ. **Καπαμιχαλοπούλου** ὅτι παρέλκει αὐτῇ ἐτελείωσε δὲ ἐν εἰσαγγελικῇ θερμότητι, ψέγοντος τοῦ κ. **Κωνσταντοπούλου** ἐπὶ δέξυθμιά τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

*

Τί ἐκπληξίς! Ζήτω ὁ κ. **Σταμούλης!** ὡς ὁ ὕμνος

τοῦ Μαντζάρου, ὅστις ἀντηγεῖ κατὰ Κυριακὴν ἐν ταῖς πλατείαις, τελευταῖος περὶ τὴν δύσιν τοῦ περιπάτου καὶ τοῦ μουσικοῦ παικνίσματος, ὁ τῶν ἔργων τοῦ Μαντζάρου κεκρωμένος Μαικήνας κ. Σταμούλης, τὸν ὁποῖον ματαίως πρὸ τόσου καιροῦ ἀναζητοῦμεν ἔστω καὶ κοιμώμενον ἐν τῇ συνήθει θέσει του, ἢ ἢ περὶ τὰ τέλη τῆς συνόδου καὶ τῶν ρητορικῶν μελισμάτων, ἀναφαίνεται! καὶ δὲν ἀναφαίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνοίγει τὸ στόμα του! καὶ δὲν ἀνοίγει μόνον τὸ στόμα του, ἀλλὰ καὶ διακόπτει! καὶ δὲν διακόπτει μόνον, ἀλλὰ καὶ θυμῶναι! καὶ δὲν θυμῶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ προτείνει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας! καὶ δὲν προτείνει μόνον ἔνστασιν, ἀλλὰ καὶ ἀνθίσταται εἰς τὰς γονυπετεῖς παρακλήσεις τοῦ κ. **Πετσοῦλη,** νὰ τὴν ἀποσύρῃ! καὶ δὲν ἀνθίσταται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ προεδρείου, ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου!

Τί ἐκπληξίς! Ζήτω λοιπὸν ὁ Σταμούλης
Φωνάζω καὶ πάλιν ἐγὼ ὁ

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ποτὲ ζοφερώτερος οὐρανὸς καὶ ἀγριώτερος Μάρτιος δὲν ἐπεσκίασεν τὴν ἑαρινὴν λάμπιν τῆς μεγάλης μας ἑορτῆς, ὅσῳ ὁ χθεσινὸς οὐρανὸς καὶ ἡ χθεσινὴ ἡμέρα. Καὶ μέχρι βαθυτάτης νυκτός ὁ αἰθριώτατος οὐρανὸς προεμήνυε χαριτωμένην ἡμέραν ἀλλὰ μόλις τὰ πέρατα τοῦ ὀρίζοντος ἐχρωματίσθησαν μὲ τὰς πρώτας γραμμάς τοῦ γλυκαυγούς, πρὶν εἶτι ἀντηχῆσθαι τὸ πρῶτον πυροβόλον τῆς ἑορτῆς, ὁ οὐρανὸς εἶχε χαρακωθῆ ὅσοθεν τῶν ἀπειλητικωτέρων νεφῶν, καὶ τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἐχθρικώτατα εἶχον διατεθῆ πρὸς πείσμα τῶν παρατάξεων καὶ τῶν τελετῶν μας. Καὶ πῶς νὰ μὴ γίνηται κἀνεὶς προληπτικὸς πρὸ τοιαύτης αἰφνιδίας ἐπαναστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, καὶ πῶς νὰ μὴ σιέπηται κἀνεὶς, ὅτι τόσα ὀλίγα δικαιώματα ἔχομεν πλέον νὰ ἐορτάζωμεν τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου, ὥστε ὀδαίμων τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως δὲν θέλει νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὄχι μόνον πομπῶδεις ἀνεγέρσεις ἀψίδων καὶ τροπαίων, ὄχι πλέον εὐωχίας καὶ ῥητορικῆς ἐξάρσεως ἐπὶ τῶν μαρμάρων τῆς ἀκροπόλεως, ὄχι ὑπαίθρους παραστάσεις ἡρωικῶν ἀθλῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν ἀπλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αὐστηρῶς προδιαγεγραμμένου προγράμματος τῆς τελετῆς, ματαιῶν πᾶσαν ἐπίδειξιν καὶ πᾶσαν περίεργον συνώθειον.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ πείσμα τῶν πολεμίων αὐτῶν διαθέσεων, τὰς ὁποίας εἰς πατριώτης πνευματιστῆς ἡδύνατο νὰ διδῆ ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμέρᾳ, μετεωρολογῶν, τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς συνετελέσθη πλῆρες συμπληρούμενον ὑπὸ τῶν συνήθων περιεργῶν τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, πολυπληθεστέρων ἐφέτος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων περιεργῶν, γένους θηλυκοῦ, αἰτινες ἀψηφῶσαι καὶ ψύχη καὶ ζόφον παρατάσσονται ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν των ἐν τῇ εὐσταλεῖ πανοπλίᾳ τῶν πιλιδίων καὶ χειροκτιῶν καὶ ἐπανωφορίων των, καὶ ἀκκισμάτων, ὑπεράνων τῶν ἄλλων στρατιωτῶν, οἵτινες κατὰ τὰς αὐτὰς διευθύνσεις ἔνθεν καὶ ἐνθεν τῶν λιθοστρώτων τῆς ὁδοῦ ἀγόμενον παρατεταγμένοι, ὀλιγώτερον θερμοὶ καὶ ζηλευτοὶ ἐκείνοι. Ἀλλ' ἡ στρατιωτικὴ παράταξις δὲν ἦτο τόσῳ πλου-